

Sinds 1998 wordt elk jaar op 22 oktober **Wereldstotterdag** (International Stuttering Awareness Day) gehouden. Media besteden dan bijzondere aandacht aan deze problematiek en vanuit stotterverenigingen worden die dag of in de loop van die week, bijzondere activiteiten georganiseerd die ertoe bijdragen dat stotteren vooral positieve aandacht krijgt.

Stotteren wordt wel eens vergeleken met een ijsberg, waarvan het grootste deel zich onder het wateroppervlak bevindt. Denk maar even aan de Titanic ... Het openlijk stotteren met zijn blokkades, herhalingen en ongewilde pauzes tijdens het spreken is goed merkbaar, dus 'boven water'. Daarnaast bestaat er het zogenaamde verborgen stotteren. Dit deel blijft voor de buitenwereld onzichtbaar, maar kan een belangrijkere plaats innemen dan het openlijk stotteren: het vermijden van moeilijke woorden, de spreekangst en de minderwaardigheidsgevoelens. Deze laatste verschijnselen blijven als het ware 'onder water'.

Wereldwijd zijn er zowat 60 miljoen personen die stotteren (PDS). We gebruiken deze internationaal gangbare term liever dan 'stotteraars', omdat die personen natuurlijk veel meer zijn dan alleen hun probleem. In België zijn er ruim 100.000 personen die stotteren. Zowat 20.000 Belgen ervaren hun stotterend spreken als een **ernstig** probleem.

Wetenschappelijk staat vast dat, hoe vroeger stotteren wordt behandeld, hoe groter de kans is op volledig verdwijnen van het probleem.

Toch kan stottertherapie op elke leeftijd nog erg zinvol zijn. Stottertherapie die aandacht heeft voor zowel de spreektechnische, als voor de psychologische en emotionele aspecten van het probleem biedt het meeste kans op positieve resultaten. Wondertherapieën bestaan helaas niet, wat sommige 'therapeuten' ook geregeld mogen beweren en hoezeer hun onjuiste, misleidende visie telkens opnieuw door de media gretig en meestal kritiekloos wordt verspreid.

Een aantal **bekende namen waarvan je misschien niet wist dat ze ooit stotterden**:

Koning George VI. Het verhaal van de Engelse stotterende Koning George VI wordt prachtig verteld in de film *The King's Speech* (2010). In de film zien we hoe de prins (gespeeld door Colin Firth) al voordat hij Koning George VI wordt, strijdt tegen zijn ernstig stotteren. Uiteindelijk wordt hij geholpen door de Australische therapeut Lionel Logue, die er onorthodoxe methodes op nahoudt. Met zijn hulp levert George een memorabele oorlogstoespraak. Een echte aanrader!

Bij **Marilyn Monroe** heeft het stotteren zelfs geholpen bij het aanleren van de wereldberoemde manier waarop ze praatte. Een spraaktherapeut leerde haar om de spreekademhaling beter te regelen om zo meer vloeiend te kunnen praten.

Elvis Presley was niet altijd een wereldster. Op de middelbare school werd 'the King of Rock and Roll' omschreven als verlegen en onopvallend. In bepaalde situaties, vooral in de buurt van meisjes, had hij ook last van stotteren.

Volgens zijn biografen moest de Amerikaanse **president Theodore Roosevelt** eerst zijn stotteren overwinnen, voordat hij een aantal memorabele politieke toespraken kon leveren.

De Amerikaanse vicepresident **Joe Bidden** staat nu bekend als een welbespraakte man, maar stotterde ook als kind. Tijdens een toespraak in een school in Washington zei hij: "God gaf me het stotteren, maar laat een beperking je nooit definiëren."

Hoewel veel sterren van het stotteren wisten af te komen door op te treden, werkte topgolfer **Tiger Woods** op een andere manier hard aan het overwinnen van het spraakprobleem. "*De woorden*

verdwenen, ergens tussen de hersenen en de mond in. Het was heel moeilijk, maar ik heb me er doorheen geslagen. Ik ben naar een school gegaan waar ik leerde ermee om te gaan en ik heb er keihard voor gewerkt", aldus de golfer in een TV interview.

Volgens de Engelse krant The Independent, werd **Rowan Atkinson** op school gepest vanwege stotteren. Op het moment dat de Mr. Bean-ster het podium betrad, was er echter nog maar weinig te merken van zijn spraakbeperking. Toch duikt het zo nu en dan weer op en dan gebruikt Atkinson het nog wel eens als improvisatie bij één van zijn personages.

Ook 'Die Hard'-ster **Bruce Willis** vond een manier om van zijn stotteren af te komen. De acteur vertelde hier openhartig over in een interview. "Ik heb theater gedaan op de middelbare school. Als ik teksten uit mijn hoofd leerde stotterde ik niet, en dat was heel bijzonder."

Om van haar stotteren af te komen, begon **Kylie Minogue** met zanglessen. Vervolgens groeide ze uit tot één van de grootste popsterren van haar generatie.

De frontman van Coldplay, **Chris Martin**, volgde spraaktherapie om van het stotteren, waar hij tijdens zijn jeugd veel last van had, af te komen.

"We zijn met te veel en het is lang niet meer zo gezellig..."

Onder deze duidelijke titel publiceert onze beroepsvereniging in haar recent verschenen tijdschrift 'Logopedie', voor het eerst twee artikels over de snel toenemende problemen die heel veel collega's ondervinden om een leefbaar bestaan op te bouwen. Dit vooral op grond van de drastische toename van het aantal zelfstandig werkende logopedisten in de voorbije 10 jaar. De keuze om als zelfstandige logopedist aan het werk te gaan is meestal noodgedwongen, omdat er in dienstverband nauwelijks nog jobs te vinden zijn. Ook de beroepsvereniging beseft nu schijnbaar toch eindelijk dat er nog **weinig perspectief** kan geboden worden aan de vele jonge mensen die nu nog in hun opleiding zitten en zegt 'dat er maatregelen zullen moeten genomen worden'. Wij citeren : "Beseft men dat men vooral moet werken op tijdstippen die moeilijk verenigbaar zijn met een gezinsleven en sociaal leven? Beseft men dat men 30% van de tijd onbetaald besteedt aan administratie, externe contacten, verplaatsingen? Dat men een honorarium ontvangt dat 35% te laag ligt om de investeringen te doen in een praktijk waarvan de vereisten alsmaar stijgen? Dat het zelfstandig statuut zeer veel nadelen heeft bij ziekte, zwangerschap, pensioen, ...?"

Wij beseften dit al jaren, hebben dit ook regelmatig laten blijken, maar vonden daarbij weinig gehoor. De opleidingen blijven ondertussen maar massaal studenten toelaten, in toenemende mate vanuit (te) lage vooropleidingen. De beroepsvereniging bevestigt nu dat een groot deel van de pas afgestudeerde logopedisten zelf aangeeft 'dat er een grote wanverhouding heerst tussen hun afstudeerniveau en de vereisten die een zelfstandige praktijk stelt...' Voor ons niets nieuws en zeker niet erg geruststellend. Hopelijk nemen ook de opleidingen snel hun verantwoordelijkheid op.

Een goed moment om de **voordelen van een grote groepspraktijk** nog even toe te lichten, want in vergelijking met een solopraktijk biedt een groepspraktijk, zoals wij die opvatten, heel wat **voordelen. Dit zowel voor onze teamleden als, nog belangrijker, voor onze klanten:**

- er is een veel groter budget voor investeren in onderzoeks- en therapiemateriaal, literatuur en vorming. Onze groepspraktijk is dus beter uitgerust en onze teamleden gegarandeerd permanent bijgeschoold.
- de centrale administratie verhoogt de efficiëntie en laat onze logopedisten toe zich volledig op het inhoudelijke van hun taak te concentreren.
- de ervaren coördinator is steeds beschikbaar voor informatie, advies, steun en vorming naar alle teamleden toe.
- bij langdurige afwezigheid van een collega kan die meestal vlot worden vervangen door een ander lid van ons team zodat de therapie optimaal kan worden verder gezet.
- er is ruimte voor informatie- uitwisseling, overleg, en wederzijdse stimulering tussen alle teamleden.
- wij kunnen een veel grotere soepelheid op vlak van naschoolse therapie-uren bieden.
- een groepspraktijk biedt onze teamleden een grotere kans op specialisering op sommige probleemgebieden maar ook op het afstoten van logopedische therapieën waar ze zich niet zo goed bij voelen, daar waar collega's in een solopraktijk die problemen 'om den brode' dan vaak toch ook maar 'moeten' behandelen.